

Arrest

**nr. 92 233 van 27 november 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissing en het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door haar echtgenoot naar voor werden gebracht in het kader van diens asielaanvraag. Inzake de asielaanvraag van haar echtgenoot A.I. oordeelde de Raad als volgt (RvV 27 november 2012, nr. 92 232):

“De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 76 479 van 5 maart 2012 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

In zijn tweede asielaanvraag brengt verzoeker geen nieuwe gegevens aan die betrekking hebben op feiten of situaties die zich voordeden na het vellen van 's Raads arrest nr. 76 479 van 5 maart 2012. Verzoeker beperkt zich ertoe te volharden in het relaas dat in voormeld arrest ongeloofwaardig werd bevonden en voegt daartoe enkele nieuwe documenten bij. Te dezen vermag het voorleggen van documenten niet de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen. Documenten hebben slechts bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Een lezing van voormeld arrest maakt evenwel duidelijk dat van geloofwaardige verklaringen geen sprake is.

Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 76 479 van 5 maart 2012 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen. De tweede asielaanvraag bevat verder geen elementen die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, brengt ter terechtzitting geen objectieve argumenten aan die vermogen afbreuk te doen aan het voorgaande.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Russische Federatie."

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar haar verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoekster evenmin aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER